

topical antibiotics combined with lubricating ointments (72.9%). 74.3 percent of the cases resolved within a week by this standard treatment regimen. In 17 cases therapeutic contact lens has been used. Recurrent corneal erosion developed in 13 patients. 10 underwent mechanical debridement and anterior stromal puncture while amnion membrane transplantation was performed in 3 cases. Permanent use of lubricating ointments was found in all cases that developed recurrent erosion.

Conclusion: Besides the circumstances, size and elapsed time of superficial ocular injury, development of recurrent corneal erosion might also be influenced by the applied therapy.

Tapasztalataink intravitrealis ranibizumab-kezeléssel nedves típusú, korfüggő maculadegenerációban

VAJAS ATTILA, FACSKÓ ANDREA, NAGY VALÉRIA,
KOLOZSVÁRI BENCE, PAPP ERIKA, BERTA ANDRÁS

DEOEC, Szemklinika, Debrecen

Célok: A korfüggő maculadegeneráció kezelésében új korszakot nyitottak a különböző VEGF-gátló intravitrealis gyógyszerek megjelenése. A célunk az intravitrealis ranibizumab-terápiával szerzett tapasztalatainak, eredményeinek bemutatása.

Betegek és módszerek: Prospektív esetszéria-tanulmány. 21 nedves típusú maculadegenerációs beteg kezelését végeztük intravitrealis ranibizumab-injekciókkal. A kapott eredményeket statisztikai módszerekkel elemeztük.

Erdmények: A leghosszabb követési idő 6 hónap volt. A kezelés eredményességét a legjobb korrigált látásélesség és az optikai koherencia tomográffal mért centrális retinavastagság változásával jellemeztük. A subretinalis neovaszkularizációs membrán aktivitását fluorescein angiográfiával vizsgáltuk.

Megbeszélés: A nedves típusú maculadegeneráció intravitrealis ranibizumab-kezelése a korábbi kezelési lehetőségekhez mérten az eddigi követési idő alatt eddig nem látott sikereket hozott. A visus kimenetelét és a változás dinamikáját nagyban befolyásolta a kezelés megkezdése előtt fennálló szemfenéki patológiai kép.

Experiences with intravitreal ranibizumab therapy for the “wet” type age-related macular degeneration.

ATTILA VAJAS, ANDREA FACSKÓ, VALÉRIA NAGY,
BENCE KOLZSVÁRI, ERIKA PAPP, ANDRÁS BERTA

DEOEC, Department of Ophthalmology, Debrecen

Purpose: The appearance of different VEGF inhibitors for treating age-related macular degeneration opened a new age for treating the disease. Our aim was to present our experience and results with the intravitreal ranibizumab therapy.

Patients and methods: A prospective case-series study was conducted. The treatment of 21 patients with “wet” type macular degeneration was performed. Results were statistically analyzed.

Results: The longest follow-up period was 6 months. To characterize the success of therapy the best corrected visual acuity and the central retinal thickness measured by optical coherence tomography was used. Activity of the subretinal neovascular membrane was assessed by fluorescein angiography.

Discussion: Intravitreal ranibizumab therapy in comparison with previous treatment modalities for exudative macular degeneration resulted in an unexpected success during the follow-up period. Visual acuity outcomes and the dynamics of retinal changes in response to treatment were greatly influenced by the pre-treatment fundus pathology.